

disse Bladser, atter kan forbyde Svineholdet og give de Paagjældende en Erstatning. Jeg vilde hellere, at den midlertidige Bestemmelse skulde blive endelig og Bemyndigelsen blive til et bestemt Forbud i Alt Fald for Njøbenhavn, thi ellers kan, forekommer det mig, denne Paragraf ved at benyttes frem og tilbage volde Staten stort Tab og ikke blot medføre gjentagen Erstatning til Giere af Lossepladser, men desværre paa Grund af Følgerne af saadanne Sygdomme medføre store Tab og Farer for Landets Svinebesætning. Jeg skal ikke gaa i det Enkelte med Hensyn til disse Forhold. Jeg skal erkjende, at naar virkelig Pest eller smittet Sygdom er til Stede, maa der ikke spørges, om Staten kommer til at tabe i Hundre tusindvis mere eller mindre, det har mindre Betydning i Forhold til det store Onde, som Kvægpest vilde være for et Land som Danmark. Her er optaget et særligt nyt Moment i denne Lov, hvorom jeg ønsker at gjøre et Par Bemærkninger, nemlig Spørgsmaalet om at hæmme Tuberkulosen, og Reglerne derfor i § 10 B. 2. a., b. og c. Jeg vil tro, at det er et samfundsnyttigt Formaal at virke hæmmende overfor den tilstedeværende og, som man siger, stærkere og stærkere sig udbredende Tuberkeltæring, ei blot af Hensyn til det materielle Tab, men ogsaa paa Grund af de Farer, som denne Sygdom medfører for Menneskeheden. Jeg vil altsaa anerkjende, at det er et statsnyttigt Formaal alvorligt at overveie, hvad der kan gjøres for at hæmme Udbredelsen af dette Onde og tvinge denne Sygdom i vor Kreaturbesætning mere og mere tilbage, men det Forslag, her staar, og som vi nu skulle tilpligtes at stemme over, forekommer mig i flere Maader ikke at være rigtig gennemtænkt, ikke at være klart nok, men at være for meget stillet hen paa det Løse. Her er ikke Tale om en Pest, der opstaar periodisk, ofte heldigvis med store Mellemrum eller paa enkelte lokale Punkter, men om en over hele Landet udbredt stadig tilstedeværende Sygdom. Det er altsaa en Sag, der skal iværksettes og behandles Dag for Dag, Maaned for Maaned. Det er et helt nyt, stort og omfattende Spørgsmaal, som forekommer mig at trænge til en langt dybere gaaende Undersøgelse, end der hidtil er blevet det til Del, inden man kan fastsætte de Regler, efter hvilke ogsaa Staten bør træde til i saadanne Forhold. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at de under § 10 B. c. nævnte Foreninger af Kreatureiere eller Kvægavl- og Meieriforeninger med det Formaal at modarbejde Tuberkulosen blandt Hornkvæg ere nogle ganske særlig privilegerede

Foreninger. Jeg kjender ikke Mage til Foreninger paa noget Omraade noget Sted her i Landet. De ere saa exceptionelt stillede, og Ministeren er saa exceptionelt stillet overfor dem, at De vistnok ikke kunne paavise mig nogen eneste Forening, der er saa privilegeret stillet som disse Foreninger. Jeg har ikke set nogen Opgivelse af, hvad De mene, at Statskassen kan komme til at betale til disse Foreninger. Derimod siges det tydelig nok, at hvad der skal betales, vedkommer slet ikke Bevillingsmyndigheden Bevillingsmyndigheden frastriver sig enhverformodt Ret i den Henseende. Hvorledes Foreningerne skulle dannes, berør paa Indenrigsministeren, som skal approbere Vedtægterne, hvilket jo er noksom godtgjort. Det er altsaa Indenrigsministerens specielle Foreninger; hvad der kommer til at staa i Vedtægterne, afgjøres af ham, men naar saadanne Foreninger saa have dannet sig maaste med saadanne Regler i Vedtægterne, at det er umuligt for alle Smaafolk at komme med paa Grund af risikerende Forpligtelser, som de skulle paatage sig, kunne de blive Foreninger kun for de store Jordbesiddere med de eksempelvis store Besætninger, Forpagtere, Godseiere, Proprietærer og Gaardmænd, og det er meget sandsynligt, at disse Foreninger væsentlig ville blive opfyldte af dem, men der staar ikke her nogetformodt Sted, hvad der skal ske, hvis nu disse Foreninger ikke opfyldte disse Betingelser, som stilles til dem med Hensyn til sunde Stalde eller en omhyggelig Pleie til virkelig Gjennemførelse af de Foranstaltninger, der kræves for at fjerne Tuberkulose fra Besætning og Sted. Man lader det staa til; der staar ikke noget bestemt om, at disse Foreningsmedlemmer ikke desuagtet kunne pumpe Statskassen gennem dette. Der er nu for det Første det interessante Privilegium, som disse Foreningsmedlemmer skulle have, hvem det nu bliver, som gaa ind under disse af Ministeriet approberede Vedtægter, at de skulle have en Dyrlæge frit til at sene deres Kreaturer to Gange om Aaret, og Foreningerne skulle have Betaling for disse Udgifter efter Regning eller uden Regning — „efter Regning“ skal jo nu gaa ud, hvad der ikke har saa stort at betyde for mig, thi jeg maa antage, at Indenrigsministeren, som er Revisor for disse Opgjørelser, vil lige saa godt kunne nedsætte en ubillig Regning som en ubillig Fordring uden Regning — Regning maa der jo aabenbart i hvert Tilfælde være — saa at jeg kan ikke indse, at der ligger saa meget, som Mogle have villet gjøre det til, deri, om disse Ord staa der eller ikke. Disse Foreninger skulle altsaa have den